

Language Czech Text

Tetřev obecný je jedinečný pták druh s výjimečnou původní kulturální hodnotou. Plachý tetřev vyvolává romantické představy tajemného obyvatel odlehých a nepřístupných míst jako jsou slatiny, rájekeliniště i výlesovíště. Okázalé půdorysy dřin a tetřevků a tetřevů na tokáních fascinovalo lidstvo již od neepaměti. Tetřev měl za sebou také dlouhou historii jako lovňák pták. Jeho lov býval vrcholným loveckým zájmem i ritualem. Společně s tetřevem dal základ mnoha místním geografickým jménům a pojmenováním.

Tetřev býval ozdobou naší krajiny. Černý kohout (viz kresba) upoutává padníky, krvavý červenými poukami nad očima a ocasem, jenž v toku rozevření do žirokých výtažků. Naproti tomu nenápadný hnědý zbarvený samičky jádrom žlutým zajistit pokračování rodu. Starost o hnízdo, sněžku a mláděata je totiž její výsadou. Stejně jako u jiných kurovitých kuřata vodá a vyhledává jim potravu, nejrůzně drobný hmyz a posluží zejména dospělých tvorům brusnicemi, výlesem, jehnádami a pupeny dřevin.

Tetřev je střílkou ptákem a dostatek kvalitní potravy na podzim je nezbytněm předpokladem pro páreček v zimy. Páři vybíjí sněžnou pokrývku vzdoru do záchrabu ve sněhu. Vážtve stromů, pár edevátů bývají, mu poskytuje město pro hradování. S párem chodem jara nastaví nejslavnější tetřevového tok. Již ¾ v březnu se kohout vybarví do lesklého svatebního pláště. Bublánek tetřevká, kterým dívka samci najevi svoji touhu po námluvách, se nese noční krajinou nárukdy již ¾ dlouho před rozednáním. Od svátku se kohouti přivede dělníky samiček na tradiční místa, odlehlejších a otevřených prostranstvích a soupeřů o jejich přáze. Svádění je příjemem žadu soubojů, který jsou naštěstí nekrvavé. Avšak spatřit dnes větší množství kohoutů na tokání je velká vzácnost.

Tetřev obecný totiž z naší přírody dramaticky ubírá výšku a jeho stav byl poklesly na kritickou úroveň. Zatímco dříve býval souvisle rozšířen v celém západním a středním Evropě, dnes se vyskytuje pouze ostrůvkovitě a izolovaně od Třebíče až po jeho sousedního výskytu na Sibiři a ve Skandinávii. Pokles početnosti započal před výčtem než sto lety. Na území České republiky dosáhla jeho populace patrně nejvýše v letech 1910. Od této doby ubírá výšku, nejmíň v posledních deseti letech. V osmdesátých letech byl zaznamenán jeho dočasný vzestup v imisemi početných lesích v pohraničních oblastech a vojenských výcvikových prostorach. Plochy vznikly na městech početných lesích porostů tetřevkovi poskytly dočasné vhodné stanoviště.

Tetřívek je druh citlivější na změny v jeho preferovaném prostředí. K 3/4ivotu potřebuje otevřenou krajину s nízkým zapojením dřevin. Vyhledává lesy prostoupené světlinami s porosty borovice, brusinek a vrcholu, které mu poskytují potravu i úkryt. Vysouzení se rašíeliniemi, zarostlými zastavováním otevřených ploch, intenzivní lesnické hospodaření a nadměrná turistická aktivity mohou krajину. Ubytování tak může k 3/4ivotu pro tetřívka. Oslabení, mimo početnou populaci jsou ohroženy predátory jako prase divoké, liška nebo jezevec a nepřízná počasí.

Současný stav populace tetřívka v České republice je odhadován na 800–1000 kohoutů. Posledními výspami jeho rozšíření se staly oblasti pohraničních pohoří a národních parků vojenských a říjezd. Rovněž východ Labských pohořívala pro tetřívka domovem. Poslední tokající tetřívci obecní byli zaznamenáni v oblasti Vysokého Sněžníku, Rájce a Tisic. V důsledku rozvoje lesa na imisních holinách však tetřívka ztratil vhodné stanoviště. Před vymizením lze tetřívka ochránit zamezením likvidace jeho prostředí a vytvářením nových vhodných biotopů.

- 1863 zobrazení

Source URL: <https://www.npcs.cz/tetrivek-obecny-tetrao-tetrix>